5 Νοεμβρίου 2013

Ευχή για τους Ανέργους

/ Γενικά Θέματα

του π. Ανδρέα Κονάνου

Ας πούμε μια ευχή για τους άνεργους των ημερών μας.

Νέους και μεγαλύτερους.

Που νιώθουν άχρηστοι, ανίκανοι, ανασφαλείς, αβέβαιοι.

Που νιώθουν τα όνειρά τους να μαραίνονται,

και τις ελπίδες τους να σβήνουν.

Που δεν μπορούν να δημιουργήσουν κάτι,

να ζήσουν την αγάπη τους,

να ολοκληρώσουν τον έρωτά τους,

να κάνουν το σπίτι τους.

Που τρελαίνονται απ’ το άγχος.

Που νιώθουν ανάξιοι, ανίκανοι, ένα μηδενικό.

Που ντρέπονται να βγουν στη γειτονιά

και να κυκλοφορήσουν.

Που ώρες ώρες σκέφτονται να δώσουν ένα τέλος σ’ όλα αυτά,

και στη ζωή την ίδια.

Μελαγχολία φουλ.

Σ’ αυτούς, Κύριε, δώσε το Φως Σου.

Να νιώσουν άξιοι και σπουδαίοι, έστω και χωρίς δουλειά.

Δεν είναι η δουλειά η αξία σου, αδερφέ μου!!

Η αξία σου είναι η ύπαρξή σου!!

Τα μάτια και το βλέμμα σου και το χαμόγελό σου!

Να νιώσουν ελπίδα, μόνο και μόνο επειδή αναπνέουν.

Δεν τέλειωσαν όλα!!

Να νιώσουν δυνατοί, ότι μπορούν να βρουν λύση.

Να κάνουν κάτι, να μη συμβιβαστούν!!

Θέλω μια προσευχή να βγει με την αναπνοή μου σήμερα.

Γι’ αυτούς που απολύονται, τόσο άδοξα και τραγικά.

Κι έχουν και παιδιά..

Για τους άνεργους.

Που κλαίνε.

Κι ας είναι κι άντρες…

Κύριε, κάνε κάτι.

Κύριε, εργάσου.

Πηγές: Facebook– istologio.org